

Jyllands-Posten København
Den 21. oktober 2004

Ingen lusk, men fuld åbenhed

Per Bregengaard (EL), uddannelses- og ungdomsborgmester, og Trine Schaltz (SF), næstformand i uddannelses- og ungdomsudvalget

Under den bombastiske overskrift "Politisk lusk lukker Skorpeskolen" skriver SF's tidligere BR-medlem Martin Günter, at Københavns Kommune bevidst har udsultet Det Kgl. Opfostringshus i »et rent budgetpolitisk perspektiv«, så vi kan »likvidere et selvskabt underskudsforetagende« (JP København 18. oktober).

Der er intet luskeri i uddannelses- og ungdomsudvalgets håndtering af Skorpeskolens problemer, således som Martin Günter påstår.

Martin Günter konkluderer, at Københavns Kommune frem for at holde DKO i live hellere lader en stor procentdel af en ungdomsårgang i stikken.

Hjælp i nærmiljøet

Enhver, der blot har sat sig det mindste ind i sagen, vil vide, at vi i dag i højere grad forsøger at hjælpe de unge mennesker der, hvor de befinder sig - i nærmiljøet.

Det gør både uddannelses- og ungdomsforvaltningen og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, der tidligere også har henvist børn og unge til Skorpeskolen. Vi er af den opfattelse, at elever, der ikke er direkte behandlingskrævende, men har problemer med deres skolegang, kammeraterne og hjemmet, bør have hjælp og støtte til at løse problemerne fra deres nærområder. Erfaringerne viser, at det ikke er en god idé at samle elever med alvorlige og oftest behandlingskrævende problemer i en så stor enhed, som DKO var. Derfor er en omdannelse af DKO til en skole for de allervanskeligste elever ikke en farbar vej, hvis kapaciteten her skulle udvides.

Omdefinere eller ej

At der også er tænkt budgettanker, er rigtigt så langt, som vi er tvunget til at prioritere ophold uden for hjemmet for de unge, der har de sværeste problemer, og undersøge, hvordan midlerne anvendes bedst. Det gør man ikke ved at ville vende tilbage til en kostskole, hvor eleverne som i de gode gamle dage »optages af skolens optagelsesudvalg på grundlag af en personlig samtale og en prøve i en række fag om den unges almene viden« - som det formuleres i Opfostringshusforeningens forslag.

Martin Günter bryder sig ikke om udtrykket »at omdefinere skolen til en observationskoloni«. Vi kan dog ikke finde et bedre udtryk, når der rent faktisk er tale om at indrette en anden type institution i de pragtfulde, gamle bygninger.